

TONE PARTLJIČ GOSTUJE V NAŠI SKUPNOSTI

Sindikalna nesloga

Kako smo res nekdaj lepo živeli v Titovi Jugoslaviji! Svinjarija, da zdaj tako pljuvamo po njej! Imeli smo bratstvo, zdaj pa se sovražimo in tudi že malo streljamo. Ko se je otrok nekdaj narodil, je dobil ime in je postal Titov pionir. Ko se je človek zaposlil, je dobil knjižico in je postal član delavskega sindikata. Od plače so vsakemu odskrnili prav majhen kos, pa se ni nihče razburjal. Sindikati pravzaprav niso nikogar motili in človek ne bi niti vedel, da smo jih imeli, če ne bi bilo sindikalnih kongresov in če ne bi bilo sindikalnih funkcionarjev. Tako pa so včasih po televiziji povedali, da je postal predsednik sindikata recimo star in zaslužen partijski delavec. Jeziki so sicer govorili, glej, tega pa so odžagali. Če pa je prišel za sindikalnega predsednika mlad fant, pa so rekli, da je na preizkušnji. Nekaj časa so sindikati še pomagali revoluciji, ki je kar trajala in trajala, s samoupravljanjem pa je skrb za revolucijo prevzela Partija skupaj z Zvezo borcev; sindikati pa so se približali delavskemu razredu z ozimnicami, počitniškimi prikolicami, pikniki itd. Res so včasih to sindikalno idilo pokvarili kakšni nestrpni delavci, ki so hoteli večje plače, ki se niso hoteli tozdirati ali pa referendumsko izjasniti, kot je treba. Ampak takrat so sindikalni tovariši skočili v limuzine in se odpeljali pogasiti požar, pomirit ljudi, včasih pa tudi koga odstaviti, če res ni hotel razumeti vloge socialističnih sindikatov. Če si potreboval karakteristiko za visoko delovno mesto, si moral prositi skoraj ilegalne sindikate, naj jo napišejo. In je bilo vse lepo in prav. **Zdaj pa naenkrat tak hrup!** Stara komunistična oblast je zares vljudno sestopila. Ne le, da ni tekla kri, še žametne revolucije ni bilo treba. Sindikati sicer niso sestopili, so se pa osvobodili in postali Svobodni sindikati, s čimer so priznali, da so bili

prej nesvobodni. In glej čudo: zdaj, ko so pogledali svet okoli sebe s svobodnimi očmi, so imeli kaj videti: gospodarstvo na psu, marsikje kriminal, delavci s slabimi plačami, množice brezposelnih in odvečnih, kriza od vsepovsod grozi. In kdo je kriv? Jasno, oblast! Prej tega niso tako jasno videli, zdaj je jasno. Sto dni imamo šele novo oblast, v deželi pa taka kriza! Potrebno je nemudoma nekaj storiti! Stopiti v generalni štrajk, v to najhujše orožje delavskega razreda! Zlomiti oblast, gospodarsko zbornico, opozoriti svet. In skoraj bi se vse skup posrečilo. Skoraj bi svobodni sindikati ponudili rešitev! Skoraj bi zmagali!

A ne! Stara slovenska nesloga! Nee-notnost! Kajni in Abli! Rdeči in beli. Od Črtomira naprej! In proti Svobodnim sindikatom so vstali Neodvisni, proti Ravniku Tomšič! In velik uspeh, ki bi ga lahko imel svobodni Ravnik z generalnim štrajkom, je zato ogrožen! In iz vsega ne bo nič. In se bomo spet med seboj požrli! Med seboj razdelili! Sprava je možna med mrtvimi, med sindikalnimi voditelji ne! Tako je to!

A cankarjanska množica, hlapci in sužnji tam doli? Ta množica, ki jo vidim pred tovarniškimi halami, na cesti, na vlaku, na trgu... za zdaj molči. Res godrnja, res se vpijuje med svobodne in neodvisne... A ko bo zagrmela? Kdo se igra s to nabrano energijo in sovraštvom? Slišim grmenje tam za gorami, vidim prve bliske! Mogoče bi bilo najbolje, da bi voditelji kupili marele in strelovode, da ne bo naprej usekalo v njih... Utegne usekati in zagrmeti, da bo joj! In strela ne izbira med svobodnim in neodvisnim... ampak useka! Res pa je, da v septembru navadno ni takih neviht. Morda s tem računajo izivalci...

TONE PARTLJIČ

UGANKA

Zlogovnica

BID - DA - DA - JE - KA - ME - MO - MUS
- NJE - NO - PRAV - PRO - RO - SLA - SO
- STRA - TER - TER - TES - VA.

Iz gornjih zlogov sestavite šest besed, kot jih zahtevajo opisi; vse tretje in šeste črke, brane od zgoraj navzdol, dajo kraško znamenitost grosupeljske občine in turistično točko.

Iz gornjih zlogov sestavite šest besed, kot jih zahtevajo opisi; vse tretje in šeste črke, brane od zgoraj navzdol, dajo kraško znamenitost grosupeljske občine in turistično točko.

1. ozka dolina s strmimi pobočji, 2. tožarjenje (na sodišču), 3. grmičje z užitnimi črnimi jagodami, 4. slavnost, 5. priprava za merjenje telesne toplote, 6. renesančni prerok, ki je napovedal dogodke za dvajseto stoletje. (Z. K.)

Rešitev:

1. soteska
2. pravdanje
3. tobidje
4. proslava
5. termometer
6. Nostredamns

Taborska jama

PRVI SLOVENSKI ŽENSKI TABLOID

SLOVENSKA POTOVALNA AGENCIJA

POTOVALNA AGENCIJA INEX

Ljubljana, Titova 25, obvešča, da ima novo ime:

Še naprej bomo z veseljem skrbeli za vaše strokovne ekskurzije, obiske sejmov in izlete po domovini in tujini

Vse informacije po tel. 061/327-953

URE PRAVLJIC:

VIDEM-DOBREPOLJE

– vsak prvi petek v mesecu ob 17. uri v prostorih knjižnice

STIČNA

– vsak zadnji petek v mesecu ob 18. uri

ŠENTVID PRISTIČNI

– vsak zadnji četrtek v mesecu ob 17. uri

IŠČEMO ČISTILKO ki bi 2x tedensko čistila stopnišče z 12 stanovanji na Ljubljanski 4 E v Grosupljem. Ponudbe na Hišni svet Ljubljanska 4 E.

PIZZERIA GRČA

Sp. Slivnica 16
tel. 772-511

ZA TRENUTKE, KO STE NAJBOLJ LENI IN LAČNI

Samo zavrtite, naročite in že pizzo na dom dobite od torka do nedelje od 9. do 17. ure!

DOBER (O)GLAS SEŽE V DEVETO VAS

Če želite, da bi se Vaš glas daleč slišal, mora biti večje ubran, skrbno oblikovan.

Pri nas to znamo. **MONDENA**
Pokličite, obiščite nas. **MONDENA**

Po dogovoru z Našo skupnostjo Vaša sporočila oblikujemo in posredujemo na 8.000 naslovov - 30.000 bralcem

MONDENA
TRADE & DESIGN STUDIO
LEVSTIKOVA 7, 61290 GROSUPLJE
telefon: 771-237

NAŠA SKUPNOST

DOBER GLAS SEŽE V DEVETO VAS

Pišite nam, poročajte, predlagajte, kritizirajte, sprašujte, zahtevajte odgovore

NAŠA SKUPNOST

MONDENA

CVETLIČARNA »JANA«

Jana Žurga
Šentpavel 23
61296 Šentvid/Stični

nudi cenjenim kupcem

- vse vrste šopkov in aranžmajev
- darila in druge dodatke za svečanosti
- vence ob vsakem času

Najdete jo ob glavni cesti
Šentvid-Temenica, po domače »Na Pučkovem«

BOUTIQUE »ZDENKA«

Grosuplje, Taborska 23
tel. 771-032

vam nudi žensko, moško in otroško konfekcijo, pletenine, jeans program, jakne, hlače in otroške komplete, plašče (balonarje)

Odprto od 9.-19. ure, sobota od 9.-12. ure

Generacija, ki se meče v vodo

V teh anekdotah boste brali, kako grosupeljski pisatelj vidi svoje kolege

Vlado Žabot je imel zelo rad literaturo. Večkrat ko se je zjutraj zbudil, jo je prijel za glavo in božal po laseh, dokler ga niso poklicali k zajtrku. Toda pri zajtrku ni nikoli pojedel vsega. Tretjino je naskrivaj nesel literaturi, ki je še vedno ležala v postelji. »Le zredi se,« ji je milo šepnil in odšel na Cevljarski most.

Andrej Blatnik je imel zelo rad svojo torbo, v kateri je shranjeval svoje in tuje rokopise. Zgodilo se je, da mu jo je nekoč ukradel **Alojz Ihan**. Postavil jo je na sedež v svoji ordinaciji in vprašal: »Kakšne težave imate?« Torba je molčala. »Prav gotovo imate kakšne težave,« je Ihan drezal vanjo. Torba se je odprla in iz nje je zlezal Blatnik. »Ob treh imam sestanek uredništva,« je rekel: »Ah,« je vzdihnil Ihan. »Če želite, vaju z Blatnikom zapeljem na uredništvo.«

Feri Lainšček je večkrat svojega bernardinca peljal čez Cevljarski most. Bernardinec je ponavadi pod vratom nosil buteljko vrhunskega vina. »Zakaj jo nosim pod vratom?« je nekega deževnega dne ternal Feriju. »Tega ti ne moreš razumeti,« mu je razlagal Lainšček. »Ko postaneš človek, se bova o tem pogovorila.« Po tej izjavi ga je bernardinec ugriznil za nogo. Od takrat Lainšček vodi svojega bernardinca na daljši vrvtici.

Nekoč so ljudje živeli čisto drugače kot sedaj, je ugotovil **Franjo Francić** nekega vročega poletnega popoldneva, ko je iz Pirana priplul pod Cevljarski most, da bi lovil ribe. In prav tistega dne se je generacija okrog šestdesetih pričela pretepati in drug drugega metati v Ljubljano. Tako je Francić namesto rib na trnek dobil Debeljaka, Vincetiča, Potokarja, Blatnika in drugo. Po njegovi zaslugi nihče ni izplaval v Zagrebu. Toda Francić se jih je kmalu naveličal. Zaril je vesla v valove in se vrnil v Piran, kjer je ujel veliko tuno. Ni je pojedel, kot je najprej mislil. Od tistih dob ga lahko vidite, kako se s tuno, ki jo ima privezano za vrstico, sprehaja po slovenski obali in ji govori: »Goš, Goš, Goš!« Op.: Goš je kratica za generacijo okrog šestdesetih.

GORAN GLUVIČ